

OPINIÓ

Millor autoregular-se que, davant d'un creixent rebuig a certs programes, exposar-se a litigis i a sancions. Això és el que amb bon criteri i sentit de la realitat deuen haver pensat els responsables de les televisions estatals en signar amb la vicepresidenta primera del Govern espanyol un acord per eradicar l'anomenada teleporqueria de l'horari infantil (de sis del matí a deu de la nit). És un bon inici, que es concretarà en un seguit de mesures que, sense caure mai en la censura ni arribar a convertir-se en un encotillament falsament moral per a la societat, faciliti a pares i tutors, primers interessats en una qüestió que entra de ple en les seves obligacions afectives, morals i legals, l'exercici de les competències que els pertocquen en la correcta educació dels menors que tenen al seu càrrec. Caldrà que els comitès de seguiment i d'autoregulació que

han de crear-se filin prim i encertin a establir fronteres en un terreny sempre propici a les esllavissades i freqüentat per persones que amb interessos comercials i fins i tot amb criteris que volen semblar de progrés, desitgen modificar a favor seu els marges. La nostra llarga activitat com a professionals de la informació i la participació directa en la consecució del Codi deontològic que a Catalunya regeix des de 1992 per voluntat d'una àmplia majoria de companys, així com la nostra actual situació com a president i secretari general, respectivament, de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya, ens porten a acceptar la nostra contribució al debat social que necessita el tema.

Hem de dir que vam subscriure, només ésser coneguda, la nota que el 28 de setembre va difondre el Col·legi de Periodistes sobre el "Periodisme del cor" a determinades televisions. Ara s'ha ampliat l'abast de la perceptible protesta cívica que hi havia en relació amb alguns programes que burxaven sobre la vida privada i les circumstàncies afectives de persones amb fama i notorietat més que relatives. Ja es parla directament de teleporqueria, quan diverses emissores i molts dels seus operadors exerceixen amb correcció i sentit de la responsabilitat les tasques que els corresponen. Per això s'han de separar responsabilitats i mai no demorar-les a aquells professionals de la informació que,

JOSEP PERNAU i JOSEP MARIA CADENA
President i Secretari General del Consell
de la Informació (CIC)

no tan sols delimiten els fets de les opinions, sinó que tenen poder de decisió sobre les programacions dels mitjans on treballen. I també cal ser conscient que els càrrecs de direcció, solen trobar-se supeditats als empresaris i a aquells que externament plantegen programes buscant guanys econòmics molt per sobre dels que habitualment regeixen el mercat laboral.

També està per demostrar, ja que és fals, que violència, sexe, drogues, obscenitat verbals i físiques així com rumors i insinuacions malintencionades, són els temes que més atrauen al públic. No hi ha en la nostra societat tantes persones que es rabejgin en els aspectes més obscurs de la vida i troben acceptable i ben normal que els menors d'edat els segueixin a les televisions (com a la premsa i a la ràdio) perquè així "aprenquin" a destriar

el bé del mal. Per elles mateixes les grans audiències, admesa la fidelitat de les consultes, només són números i caldria veure si programes normals, ben pensats i ben fets no obtindrien també semblants o majors audiències. No cal dir, ja que ens sembla obvi, que el bon periodisme no té res a veure amb la xafarderia i els gèneres de l'entrevista, el col·loqui i la taula rodona no condueixen a la intimidació, els crits i les baralles. Hi ha programes d'entreteniment que només són de tensions humanes i que de cap de les maneres poden acceptar-se com a informatius,

encara que hi intervinguin persones que s'autoproclamen periodistes. Fins aquells que disposessin de titulacions acadèmiques, no exerceixen en aquests casos com la majoria de professionals de la informació creiem que s'ha de fer. Això ha de quedar molt clar. Finalment, per no cansar i perquè l'espai disponible no dóna per a més, s'ha d'indicar que no compartim pas el punt de vista d'aquells que diuen que amb els codis Penal, Civil i Mercantil n'hi ha prou i que l'autoregulació en els mitjans informatius no és gens necessària. Les normes i les lleis són lentes i discutibles, motiu pel qual moltes vegades són fetes com a escut per a aquells que volen conculcar-les. I com en l'ampli món de la informació hom diu que no vol delinquir ni fer mal al proïsme, millor és autoregular-se per evitar problemes o per esmenar possibles errors.

FERRAN POUS
Dibuixant